

Таблиця 1

Диференціація життєвого рівня населення [3]

Показники	2010	2011	2012	2013	2014
Чисельність населення із середньодушовими еквівалентними загальними доходами у місяць, нижчими прожиткового мінімуму:					
ман. осіб	3,6	3,2	3,8	3,5	3,2
у відсотках до загальної чисельності населення	8,6	7,8	9,0	8,3	8,6
Довідково: середньорічний розмір прожиткового мінімуму (у середньому на одну особу в місяць, грн.)	843,2	914,1	1042,4	1113,7	1176,0
Квінтильний коефіцієнт диференціації загальних доходів населення, разів	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9
Квінтильний коефіцієнт фондів (по загальних доходах), разів	3,5	3,4	3,2	3,3	3,1

В Україні до категорії бідних, за статистичними показниками, належить біля 30 % населення, однак вибіркові обстеження Держкомстату України, експертні оцінки та опитування щодо поділу населення на певні соціальні групи свідчить, що кількість бідних коливається в межах 60-70 %. Спостерігається різке протистояння людей за майновим і соціальним становищем. Співвідношення 10 % найбагатших і 10 % найбідніших становить, за офіційними даними, 7 разів, що свідчить про надмірну диференціацію доходів. Фактично, з урахуванням тінізації доходів, рівень диференціації населення за доходами становить 13-17 разів.

Отже, можна стверджувати, що в Україні мають місце такі негативні явища, як низький рівень доходів населення, негативна диспропорція в їх структурі, висока регіональна диференціація доходів населення та заробітної плати, низький рівень оплати праці у низці галузей та регіонів країни, а також заборгованість із її виплати. На жаль, офіційна статистика доходів населення в Україні не відтворює в повній мірі реальну картину. Однак, на сьогоднішній день, для основної маси населення ситуацію в сфері доходів можна назвати критичною.

Одним із найперших завдань є визначення економічної оцінки компромісу між ефективністю та справедливістю, створення надійного вимірювання економічної нерівності в розподілі доходів на державному та регіональному рівнях, встановлення обґрунтованого розміру прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати, а також створення соціальних програм щодо подолання нерівності в розподілі доходів.

Література:

1. Швабій К.І. Довгострокова тенденція роз поділу доходів населення України / К. І. Швабій // Фінанси України. – 2010. – № 1. – С. 77-79.
2. Ривак О.С. Доходи населення України / О.С. Ривак // Науковий вісник НАТУ України. – 2009. – Вип. 19.13 – С. 221-227.
3. Диференціація життєвого рівня населення [Електронний ресурс]. – Режим доступу до інформації: <http://www.ukrstat.gov.ua>

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ АУДИТУ В УКРАЇНІ

БУРДОВЩИНА К. Р.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

**Науковий керівник – к.е.н., доцент
Гіржева О.М.**

Виникнення, становлення і подальший розвиток аудиторської діяльності в Україні обумовлені суттєвими змінами в економіці держави, її ринковим спрямуванням і необхідністю незалежного контролю господарської діяльності підприємств недержавних форм власності та професійного підтвердження достовірності звітності, яка надається користувачам – зацікавленим сторонам.

Законодавче закріплення аудиту в нашій країні відбулося з прийняттям Закону України «Про аудиторську діяльність» Верховною Радою 24 квітня 1993 року. В даному законі наведено загальні положення, визначено порядок сертифікації аудиторської діяльності; повноваження, порядок створення, регламентація діяльності Аудиторської палати України і Спілки аудиторів України; порядок проведення аудиту та надання інших аудиторських послуг; права, обов'язки та відповідальність аудиторів і аудиторських фірм; обов'язки господарюючих суб'єктів при проведенні аудиту.

Закон «Про аудиторську діяльність» визначає правові засади здійснення аудиторської діяльності в Україні і спрямований на створення системи незалежного фінансового контролю з метою захисту інтересів користувачів фінансової та іншої економічної інформації.

Загальну сукупність нормативно-правових документів, що регулюють аудиторську діяльність можна поділити на дві категорії:

1. Сукупність нормативно-законодавчих та регламентуючих документів щодо здійснення аудиторської практики;

2. Сукупність нормативно-правових документів, які регламентують здійснення підприємницької діяльності (Конституція України, Господарський кодекс, закони з оподаткування).

До законів та інших регламентуючих документів, щодо здійснення аудиторської діяльності відноситься:

о Закон України «Про аудиторську діяльність»;

о Закони, які визначають обов'язковість проведення аудиту;

о Стандарти аудиту (в Україні в якості національних використовуються Міжнародні стандарти аудиту, надання впевненості та етики);

о Кодекс етики професійних бухгалтерів.

Держава, як один із користувачів фінансової звітності, не може прямо регулювати через свої виконавчі органи аудиторську діяльність, інакше буде втрачено незалежність аудиторського контролю.

Отже, аудиторська діяльність є саморегульованою. Це означає, що держава встановлює лише вимогу здійснення аудиту, а методику його проведення визначають професійні організації.

В Україні контроль за якістю аудиту та аудиторських послуг, які включають у себе не лише ведення аудиту, а й надання консультацій з питань правильного ведення бухгалтерського обліку та складання звітності, здійснює Аудиторська Палата України. Завданнями Аудиторської Палати України є:

1. Затвердження стандартів аудиту, адаптованих до економічної ситуації України.

2. Суворі сертифікація осіб, які будуть займатися аудиторською діяльністю.

3. Здійснення ретельного контролю за дотриманням аудиторськими фірмами та аудиторами вимог Закону України «Про аудиторську діяльність», стандартів аудиту, норм професійної етики аудиторів.

4. Забезпечення незалежності аудиторів у процесі здійснення аудиторської діяльності та у разі необхідності застосування до них штрафів та грошових стягнень.

5. Удосконалення системи сертифікації

аудиторів. Аудит стає окремою складовою інфраструктури економіки України, яка потребує відповідного регулювання.

Джерелами фінансування діяльності Аудиторської палати України можуть бути:

- плата за проведення сертифікації фізичних осіб на право зайняття аудиторською діяльністю;

- плата за включення до Реєстру суб'єктів аудиторської діяльності;

- добровільні внески, що надходять від професійних організацій аудиторів України;

- інші джерела, не заборонені законодавством.

Для виконання своїх функцій Аудиторська палата України може створювати комісії із числа її членів. До роботи в комісіях можуть залучатись експерти, які не є членами Аудиторської палати України.

Для ефективнішого регулювання аудиту в Україні слід забезпечити оптимальну комбінацію державного, професійного та економічного механізмів регулювання із поступовим послабленням першого. Необхідно розробити кожній аудиторській фірмі внутрішні програми їх діяльності, які становитимуть опис комплексного підходу до організації технології та методики здійснення аудиту.

Законодавчо-нормативне регулювання аудиторської діяльності в Україні поступово вдосконалюється, що сприятиме побудові в нашій державі відповідного сучасним вимогам інституту незалежного аудиту як невід'ємної складової ринкової економічної системи.

Література:

1. Бутинець Ф.Ф. Аудит: підр. /Ф.Ф. Бутинець. – Житомир : ПП «Рута», 2006. – 512 с.

2. Ільїна С.Б. Основи аудиту: навч.-практичний посібник / С.Б. Ільїна. – К.: Кондор, 2006. – 378 с.

3. Шевчук О.А. Аудит в Україні – проблеми та перспективи розвитку/ О.А. Шевчук, Н.Г. Здирко // Збірник наукових праць кафедри економічного аналізу Тернопільського національного економічного університету. – 2014. – № 6. – С. 530- 531.